

regeringen om at opgive apartheid-politikken.

Der var enighed blandt talerne om at fordømme *apartheid*-politikken, og der taltes i almindelige vendinger om muligheden af at afslutte en formynderskabsaftale vedrørende Sydvestafrika.

Debatten, som var begyndt den 14. november, blev afbrudt den 25. november, men blev senere genoptaget. Der forelå nu en række resolutionsforslag dels hidrørende fra Sydvestafrika-udvalgets rapport og dels fremsat under debatten.

I alt vedtog fjerde udvalg under drøftelserne og ved deres afslutning 6 resolutioner om Sydvestafrika til forelæggelse for plenarforsamlingen.

Heri

(1) henledte generalforsamlingen de af Sydvestafrika-udvalget hørte klageres opmærksomhed på dette udvalgs rapport, specielt om Windhoek-spørgsmålet, situationen i „indfødte-reservatet“ i Ovamboland og Hoachanas, situationen i Rehoboth, tilbagevenden af Hereros til Betchuanaland m. v.

(2) gav den udtryk for at være dybt foruroliget over arbitrære fængslinger eller forvisninger af lederne og medlemmer af South West Africa Peoples Organisation og opfordrede unionsregeringen til at give de pågældende myndigheder ordre til ophør hermed.

(3) udtrykte den i et resolutionsforslag, forelagt af 19 afrikanske stater, anerkendelse af Æthiopiens og Liberias initiativ til den 4. november 1960 at have indbragt Sydvestafrika-spørgsmålet for den mellemfolkelige domstol, idet spørgsmålet ikke har kunnet ordnes ved forhandling.

(4) opfordrede den særorganisationerne til at yde Sydvestafrika omgående bistand på det økonomiske, sociale, undervisningsmæssige og sundhedsmæssige område og bad unionsregeringen lette særorganisationernes opgave hermed.

(5) krævede den, at unionsregeringen retsfulgte de ansvarlige militære eller civile myndigheder under Windhoek-urolighederne i december 1960, hvorunder 11 afrikanere blev dræbt og et større antal såret, idet resolutionsudkastet i øvrigt fremhævede, at myndighederne havde tvunget indbyggerne i det „indfødte kvarter“ til at flytte til Katulura.

(6) tog den stilling til problemet i almindelighed ved efter forslag af en række afrikanske lande at opfordre unionsregeringen til at indberette om alle lovbestemmelser for apartheid-princippet, at opfordre Sydvestafrika-udvalget til ufortøvet at begive sig til Sydvestafrika med den særlige opgave at undersøge betingelserne for at tilvejebringe en fredelig og sikker atmosfære og for at skabe indre selvstyre for befolkningen som forløber for opnåelse af fuldstændig uafhængighed og stille forslag til generalforsamlingen herom.

Disse seks resolutioner blev af udvalget vedtaget henholdsvis med følgende stemmetal: 60-0-6; 62-0-8; 73-0-5; 78-0-1; 58-0-22; 75-0-15.

De af fjerde udvalg vedtagne resolutionsforslag vedrørende Sydvestafrika blev forelagt plenarforsamlingen den 18. december.

Unionsregeringen påberåbte sig på ny „sub judice“-reglen, hvilket forsamlingen afviste med 1-82-9 stemmer.

De 6 foreliggende resolutionsforslag blev alle stadfæstede af plenarforsamlingen. Danmark stemte ligesom de øvrige nordiske lande for samtlige resolutioner.

Plenarforsamlingen bekræftede endvidere genvalget af Indonesien, Den forenede arabiske Republik og Uruguay som medlemmer af Sydvestafrika-udvalget, hvori desuden sidder Guatemala, Irland, Philippinerne, Brasilien, Danmark og Æthiopien.

7. Vest-Samoa.

(Dagsordenens punkt 44).

Den 9. december påbegyndte fjerde udvalg behandlingen af ovennævnte spørgsmål. Grundet det, sammenlignet med andre formynderskabsområder, sjældent harmoniske forhold mellem Vest-Samoa og New Zealand gav sagen kun anledning til en kortvarig debat, som afsluttedes allerede den 13. december med vedtagelsen af et resolutionsforslag — det eneste, som forelå for udvalget — hvorefter der i maj 1961 vil blive afholdt folkeafstemning i området om formynderskabets ophør.

Folkeafstemningen iværksættes af administrationsmagten og vil blive overvåget af en FN-kommisær og et hold observatører.

Der stilles to spørgsmål til vælgerne: (1) Er De enig i forfatningen som vedtaget ved forfatningskonventionen af 28. oktober